

ПРАКТИЧНО ЛИ Е ВЪЗСТАНОВЛЕНИЕТО?

Някои предполагат, че ако милиардите мъртви възкръснат, за тях не ще има място на земята и че ако все пак на земята се окаже място, то тя не би могла да изхрани толкова голямо население. Някои даже твърдят, че земята е едно огромно гробище и че ако всички мъртви се събудят, ще трябва да стъпват един върху друг за да търсят място.

Това е много важен въпрос. Колко странно ще бъде ако открием, че докато Библията обявява възкресение за всички, въпреки това чрез действително измерване те не ще могат да намерат място на земята. Нека видим сега как стоят нещата. Представете си това и ще откриете, че страха е неоснователен. Ще откриете, че има изобилие от място за "възстановяване на всичко" каквото Бог говорил чрез устата на всичките си святи пророци.

Да предположим че изминали шест хиляда години от сътворението на човека и че понастоящем на нея живеят един милиард и четиристотин милиона души. Нашата човешка раса започнала с една човешка двойка. Да направим едно много свободно изчисление и допустнем, че в началото имало толкова човеци колкото са сега и по-нататък, че никога не са били по-малко от това число по някакво време, макар че същност Потопа

намалил земното население на осем душ. Нека отново бъдем либерални и изчислим по три поколения на век, или тридесет и три години за поколение. Обаче според Битие 5 глава, от Адам до Потопа имало единадесет поколения. Един период от хиляда шестотин и петдесет и шест години или около сто и петдесет години за всяко поколение. Да видим сега: Шест хиляди години са шестдесет столетия, по три поколения на всяко столетие ще ни даде сто и осемдесет поколения (от сътворението на Адам). Сто и четиредесет милиона на поколение ще ни даде двеста петдесет и два милиарда (252,000,000,000) е общия брой на нашата раса понастоящем, което може би превишава повече от два пъти действителното число.

Къде ще намерим място за това голямо множество? Да измерим земята и видим. Щата Тексас в Съединените щати обхваща двеста тридесет и седем хиляди квадратни мили. В една миля има двадесет и седем милиона, осемстотин и седемдесет и осем хиляди и четиристотин квадратни фута и затова, шест трильона, шестотин и седем милиарда, сто и осемдесет милиона и осемстотин хиляди (6,607,180,800,000) квадратни фута в Тексас. Допускайки десет квадратни фута, като повърхност заета от всяко мъртво тяло, намираме че Тексас, като гробище по това изчисление би обхванал шестотин и шест-

десет милиарда, седемстотин и осемдесет милиона и осемдесет хиляди (660,718,080,000) тела, или три пъти повече от преувеличеното ни изчисление за членовете на човешката раса, които някога живяли на земята.

Изправен човек заема един квадратен фут и две трети. По това изчисление, сегашното население на земята (един милиард и четиристотин милиона души) ще застане на площ от осемдесет и шест квадратни мили една площ много по-малка от тази на град Лондон или Филадельфия. Ирландския остров (район от тридесет и две хиляди квадратни мили) ще задоволи с пространство повече от два пъти броя на хората, които някога са живяли на земята, дори по нашето преувеличено изчисление.

Тогавата не е много трудно да се уреди това възражение. Когато си припомним пророчеството на Исаия (35:1-6), че земята ще увеличи плодородието си, че пустинята ще се радва и цъфти като роза, че в пустинята ще избликнат извори, и потоци в пустите места виждаме, че Бог посочва, че е предвидил всичко необходимо за плана си и ще направи изобилни предвиждания за нуждите на творенията си и както изглежда по твърде естествен начин.

ВЪЗСТАНОВЛЕНИЕ ПРОТИВ ЕВОЛЮЦИЯ.

Някой може да възрази, че свидетелствата

на Писанията, що се касае до възстановяването на човека в първоначалното му състояние не се съгласуват с ученията на науката и философията, които *очевидно* разумно ни сочат превъзходната интелигентност на двадесетия век и твърдят, че това е убедително доказателство, че първобитния човек бил с сравнително малка интелигентност, която твърдят те е резултат от развитието. От тази гледна точка, едно възстановление в предишното състояние ще бъде далеч от желаното и сигурно противоположно на благословието.

На пръв поглед подобно разсъждение изглежда правдоподобно и мнозина изглежда са склонни да приемат това за истина без внимателно изследване. Заедно с Бруклинския проповедник те казват, че ако Адам въобще е паднал, то падението му е било по посока нагоре и колкото повече и по-бързо отпадаме от първоначалното му състояние, толкова по-добре за нас и за всички засегнати.

Подобна философия, която дори се проповядва от амвона ще направи Божието Слово неефективно и се опитва, ако е възможно да ни убеди, че апостолите били глупци когато заявили, че смъртта и всякакъв вид скръб се появили поради непокорството на първия човек. Всичко това ще се премахне и човека ще се възстанови в Божественна милост и живот чрез Изкуплението. (Рим-

ляни 5:10,12,17-19, 21; 8:19-22; Деяния на ап. 3:1-21; Откровение 21:3-5) Но нека не правим прибързано заключение, че тази философия е неуязвима, защото ще бъдем длъжни да отхвърлим ученията на апостолите за произхода на греха и смърта и възстановлението в първоначалното съвършенство. За да сме честни ще бъдем длъжни да изхвърлим изцяло свидетелството им по всяки въпрос, като не вдъхновенно и междуременно без особена тежест и авторитет. Нека накратко в светлината на фактите разгледаме това нарастващо популярно гледище и видим колко дълбока е философията му.

Един защитник и представител на тази теория казва: "Първоначално човека е бил на такова стъпало на съществуване, при което животинското му естество преобладавало и почти физически го управлявало. След това постепенно порастнал, преминавайки от едно състояние в друго до сега, когато средния човек достигнал до състояние за което може да се каже, че се управлява от мозъка. Затова този век може да се разглежда и определя, като век на мозъка. Мозъка тласка към великите предприемателства на деня. Мозъка взема юздите на управлението и елементите на земята, въздух и вода били подчинени. Човек поставя ръка на всички физически сили и бавно но сигурно се добира до такава власт над природата и доказва, че в пос-

ледна сметка може да възкликне с езика на Александър Селкирк (Робинзон Крузо): "Аз съм монарх на всичко, аз надзиравам всичко."

Факта че от пръв поглед една теория изглежда разумна не трябва прибързано да ни кара да я приемам и да се опитваме да объркваме Библията за да я съгласуваме с нея. Ние по хиляди начини доказахме Библията и знаем не случайно може би, че тя съдържа свърхестественна мъдрост, която прави твърденията ѝ непогрешими. Трябва да помним също, че макар научното изследване да е препоръчително и внушенията му подлежащи на разглеждане, все пак по никакъв начин заключенията му не са непогрешими. Нищо чудно, че то е доказвало собствените си теории хиляди пъти като погрешни. Нека си спомним, че истинския учен е просто изследовател, който се опитва при много неблагоприятни условия и борейки се против всички непреодолими трудности да научи от великата книга на Природата историята и целта на човека и дома му.

Тогава ние не бихме се противопоставяли на или спъвали научното изследване, но слушайки внушенията на изучаващите книгата на Природата, нека внимателно сравняваме заключенията им, които толкова често са се оказвали отчасти или напълно погрешни, с книгата на Божественното Откро-

вение и доказваме или опровергаваме ученията на учените чрез "закона" на свидетелството. "Ако не говорят според това Слово, наистина няма видело в тях." (Исаия 8:20) Точното познаване и на двете книги ще докаже, че си хармонират, но докато получим такова познание, Божественното Откровение трябва да има предимство и бъде знаме на Божиите чедра, чрез което ще се съдят предполагаемите съдебни решения на несвършенните човеци.

Но придържайки се към този принцип, да видим дали няма друго разумно решение за нарастналото знание и сила на човека отколкото е Еволюционната теория. Въпреки че първоначално се е развил от най-низш разряд същество, понастоящем човека е достигнал по-висшия или "века на мозъка." Може би след всичко ще открием, че изобретенията и удобствата, общото образование и по-широкото разпространение и нарастване на знанието не се дължат на по-голям мозъчен капацитет, но на по-благоприятните условия за употреба на мозъка. Ние отричаме че мозъчния капацитет на човека днес е по-голям от този на изминалите векове. Но наедно с това подържаме напълно, че поради по-благоприятните условия за употреба на мозъчния капацитет на хората днес, той е нящо по-общо днес отколкото в някакъв предишен период и затова се изявява по-

пространно. Нима при изучаване на някаква картина или скулптура, изучаващите "века на мозъка" не се връщат назад към великите майстори от миналото? Като правят това, не признават ли те, че мозъчната мощ и оригиналността на оформлението, както и изкуствената изработка са достойни за подражание? Не обръща ли настоящия "век на мозъка" по-голямо внимание на оригиналните решения на миналите векове за архитектурата си? Не изучават ли и не копират ли ораторите и логиците от "века на мозъка" методите и силлогизмите на Платон, Аристотел, Демостен и други от древността? Не биха ли много от говорещите пред публика днес желали силно езика на Демостен или Аполос и много повече ясната сила на разсъдението на ап. Павел.

Нека отидем още по-нататък в миналото, като може би правим добре да се обръщаме към риторичните способности на няколко от пророците и събличните картини разпръснати по Псалмите. Ние отнасяме философите на "века на мозъка" към мъдростта и логиката и не по-малко към прекрасната морална чувствителност на Йов и утешителите му. А какво да кажем за Мойсей, "научен на всичката Египетска мъдрост?" Дадените чрез него закони са в основата на законите на всички цивилизовани народи и все още са признати за въплъщение на чудесна мъдрост.

Изравянето на погребани древни градове разкрива познаване на изкуства и науки в миналите векове, които изненадват някои от философите на така наречения "век на мозъка." Древните методи за балсамиране на мъртви, на каляване мед, правене на еластично стъкло и дамаска стомата са постижения на далечното минало, които мозъка на днешния век с всичките му успехи не може нито да разбере, нито да повтори.

Връщайки се четири хиляди години назад, около времето на Авраам, намираме Великата Пирамида на Египет – един обект на почуда и изумление за повечето изтъкнати учени днес. Конструкцията ѝ се съгласува напълно с най-напредналите постижения на "века на мозъка" в науките Математика и Астрономия. Положително тя ни разкрива истини, които днес могат да бъдат само приблизително доближени с използването на съвременни инструменти. Ученията които тя разкрива са толкова поразително ясни, че някои от по-първите астрономи на света се произнасят непоколебимо, че са от Божествен произход. Дори еволюционистите от нашия "век на мозъка" допускат, че е Божествено устройство и че мъдростта ѝ е свърхестествена. Те са длъжни също така да потвърдят, че е от човешка направа. Самият факт, че някакви хора в онова отдалечено време имали умствен капацитет да направят

такова Божествено устройство, каквото много малко хора днес могат да извършат дори с модел пред себе си, заедно с всички съвременни научни средства, които им са под ръка доказва, че нашия "век на мозъка" развива повече самомнение отколкото условията и фактите позволяват това.

Ако обаче сме доказали, че умствения капацитет на човека днес не е по-голям от този на миналите векове, но твърде вероятно много по-малък, как тогава ще обясним нарастването на обикновенното знание, модерни изобретения и т.н. Надяваме се че ще можем да покажем това разумно и в хармония с Писанията. Изобретенията и откритията, които сега се оказват толкова ценни и които се считат за доказателство че сме в "века на мозъка," са в същност много съвременни. Почти всички са се появили през последния век, а най-важните са от последните тридесет години. Например приложението на парата и електричеството – телеграфа, железницата, парахода и машинарията на различните механични индустрии. Ако това са доказателства за нарастналата мозъчна мощ, "века на мозъка" трябва да бъде само начало и логическото заключение е, че друг век ще засвидетелствува всякакви чудеса, като нящо което се случва всеки ден и в същото съотношение на разтеж, а какво ли още ще се случи?

Но нека погледнем отново. Всички хора ли са откриватели? Колко малко са онези, чиито открития са действително полезни и практични в сравнение с броя на онези, които приемат и използват изобретението когато е поставено в ръцете им? Не говорим ли с пренебрежение за тази твърде полезна и високопочитана класа от служители на народа, когато казваме, че малка част от тях са хора с голяма мозъчна мощ. Някои от хората с най-развит мозък в света, и най-дълбоки мислители не са изобретатели на механични изобретения. Някои изобретатели са толкова мудни, че всички се чудят как някога са се препъвали в изобретенията, които те направили. Великите принципи (електричество, пара и т.н.) които много хора в течение на много години разработвали, прилагали и подобрявали отново и отново, били главно открити очевидно съвсем случайно, без използване на голяма мозъчна мощ и сравнително негърсено.

От човешка гледна точка можем да разкажем следното за съвременните изобретения. Изобретяването на книгопечатането в 1440 г. може да се счита за начална точка. С печатането на книги се появило записването на мисли и открития на мислители и наблюдатели, които без това изобретение, никога нямало да станат известни на наследниците им. Заедно с книгите се появило и

едно по-общо образование и накрая обществените училища. Училищата и коледжите не увеличават възможностите на човека, но правят упражняването на ума по общодостъпно и така помагат да се развие притежавания вече капацитет. Когато знанието става по-общоприето и книгите по общодостъпни, поколенията които ги притежавали, имали решително предимство пред предишните поколения не само в това, че сега има хиляда мислители, на един преди, които се конкурират и стимулират едни други с предложения, но също и в това, което всяко от по-късните поколения притежава, чрез книги и комбинираният опит на миналото в добавка на собственият им.

Образованието и заслужаващата похвала амбиция, която го съпътствува, инициативата и желанието да се различават и добият компетентност, добавени към писането и описанието на открития в ежедневната преса, стимулирало и прояснило способностите за възприемане на човека и поставяне всяки в състояние на бдителност с надежда да открие или изобрети ако е възможно нящо за доброто и удобството на обществото. Ето защо ние предполагаме, че съвременното изобретение, погледнато от чисто човешка гледна точка учи, че не нараства мозъчния капацитет, но се изостря възприемането поради естествени причини.

А сега идваме до Писанията за да видим какво учат те по въпроса. Междувременно ние вярваме, както беше споменато и по-горе, че изобретенията, нарастването на знанията и т.н. сред хората са резултат от *естественни* причини и все пак вярваме, че всички естествени причини са планирани и заповядани от Бог Йеова, преди много време и че в определеното време ще преминат – когато провидението му ги отхвърли, защото той " прави всичко по съвета на своята си воля." (Ефесяни 1:11) Съгласно плана открит в Словото му, Бог намислил да позволи греха и мизерията да управляват и подтискат света в продължение на шест хиляди години.

Непосредствено след това, в седмата хилядна година щял да възстанови всичко и изкорени злото, като го унищожи заедно с последствията му чрез Исус Христос, когото преди това назначил да върши делото му. Когато шесте хиляди години от царуването на злото започнали да се приближават към края си, Бог позволил условия благоприятстващи *откритията* при изучаване както книгата на Откровението, така и книгата на Природата. Тези условия спомогнали и за приготвянето на механични и химични приложения, полезни за благославяне и въздигане на човечеството през Хилядогодишния век, който предстои да се въведе.

Че наистина Божият план бил такъв е посочено ясно в пророческото заявление: "И ти Данииле запечатай книгата до *сетното време*, когато мнозина ще изследват и ЗНАНИЕТО (не мозъчния капацитет) ще се умножава и никой от нечестивите не ще разбере (Божия план и път), но разумните ще разумеят" "и ще е време на скръб каквато никога не е бивала откакто народ е станал до онова време."- Даниил 12:1,4,10.

На някои може да се стори странно, че Бог не уредил нещата така, че днешните открития и благословения да дойдат по-скоро при човека и облекчат проклятието. Трябва да се помни обаче, че Божият план имал за цел да даде на човечеството възможност да разбере напълно проклятието, с оглед когато дойде на всички, да могат всички завинаги да решат въпроса за безполезността на греха. Освен това Бог предвидил и предсказал нящо, което света още не е разбрал, а именно, че и най-избраните му благословения ще водят до и ще бъдат продуктивни и причинят по-голями злини, ако се дарят на хора, чиито сърдца не се съгласуват с справедливите закони на Вселената. В последна сметка ще се види, че Бог позволил нарастването на благословенията да бъде практичен урок по този въпрос, който да служи за пример на този принцип за цяла вечност - както на анге-

лите така и на възстановения човек. Как може да стане това можем само да предполагаме.

Първо: Дотогава, докогато човечеството се намира в сегашното паднало или покварено състояние, без строги закони и наказания, както и достатъчно силно правителство за да ги наложи, себелюбивите склонности ще влияят повече или по-малко на всички. Имайки предвид нееднаквите възможности на хората, не е възможно да се случи друго освен това, че след вълнението и стимулите станали причина за изобретяването на спестяващите труда машини, резултата ще доведе до това, че ще направи богатия по-богат, а бедния по-беден. Проявената тенденция е по посока на монопола и себевъзвеличаването. То поставя предимството в ръцете на онези, чиито възможности и естествени предимства са по-благоприятни.

Второ: Ако беше възможно да се узакони такова разделяне на днешното богатство и ежедневното му нарастване между всички класи, нящо което е невъзможно без човешко съвършенство или свърхестественно управление, което да регулира човешките дела, резултатите ще бъдат дори по-вредни от сегашното състояние. Дори ако предимствата на облекчаващите труда машини и всички съвременни приспособления бяха разделени, резултата би бил голямо намаление на часо-

вете за работа и голямо нарастване на свободното време. Безделието е много вредно за падналите същества. Ако не съществуваше необходимост от работа с пот на челото, влошаването на човешката раса би настъпила много по-бързо отколкото е ставало до сега. Безделието е майка на порока и съвсем сигурно ще последва умствена и физическа деградация. Оттук Божията мъдрост и доброта при подържане на благословенията до *подходящото време* за въвеждането им, като приготвление за благословенията на Хилядогодишното царуване.

Под свърхестественния контрол на Божието Царство, всички благословения не само ще бъдат разделени поравно между хората, а свободното време така наредено и управлявано от същото свърхестественно управление, че резултатите му ще бъдат добродетел и ще клонят нагоре към умствено, морално и физическо съвършенство. Сегашното увеличаване на изобретения и други благословения на нарастващото знание в "Деня на приготвлението Господне," ще настъпи по толкова естествен начин, че хората ще се ласкаят от мисълта, че се дължи на "века на мозъка," но то ще бъде позволено да работи в огромна степен по начин, който без съмнение ще разочарова тези мъдри философи. Самото нарастване на благословенията започва вече да докарва на света

скръб, която не е бивала никога, откакто съществува народ на земята.

Пророк Даниил, който беше цитиран по-горе, свързва наедно нарастващото знание с времето на скръб. Знанието причинява скръб, поради поквареността на човешката раса. Нарастващото знание дало на света не само чудесни, облекчаващи труда машини и удобства, но довело също така до развитие на медицинската наука, вследствие на което живота на хиляди хора е продължен. Това така просветило човечеството, че човешката касапница - войната става все по-малко популярна. Така били запазени също много други хиляди животи, които още повече увеличили човешката раса, която днес нараства по-бързо, може би от всеки друг период в историята. Така, докато човечеството продължава да се размножава бързо, нуждата от работна сила съответно намалява и философите на "века на мозъка" са изправени пред проблема да осигурят заетост и храна за тази голяма и бързо нарастваща класа. Нейните служби в по-голямата си част са изместени от машините и могат да минат без тях, но чийто нужди и желания нямат граница. Решаването на проблема, който философите в последна сметка трябва да решат, надхвърля възможностите на мозъчния им капацитет.

Себелюбието ще продължи да контролира богатството, което държи и власта и пре-

димството и ще ги лиши от чувството за общност и справедливост. Подобно себелюбие, комбинирано с инстинкта за *само-съхранение* и нарастналото знание за правата им ще изнерви някои и възпламени други от по-бедните класи, а резултата от благословенията с време ще се окажат ужасни – време на скръб, наистина такава, каквато не е бивала откакто съществува народ на земята и всичко това защото човека е покварен и не може да използва правилно благословенията, неръководен и неконтролиран. Не преди Хилядогодишното царуване, когато Божия закон бъде презаписан в възстановеното сърдце на човека, хората не ще могат да използват без увреждане или страх напълно свободата.

Деня на Голяма скръб ще завърши в определеното време, когато онзи, който заповядал на разяреното Галилейско море, по същия начин с авторитет ще заповяда на яростното море от човешки страсти, казвайки: "Мир! Престанí!" Когато Княза на мира "стане" с авторитет, резултата ще бъде голяма тишина. Тогава яростните и сблъскващи се елементи ще признаят власта на "Помазанника на Бог Иеова," "Божията слава ще се открие и всяка плът ще я види," а през царуването на Христа, което ще започне така, ще се благословят всички земни племена.

Тогава хората ще разберат, че онова,

което са приписвали на Еволюцията или естественото развитие и модния "век на мозъка" в същност са проблясъци на светкавиците на Бог Иеова," (Псалом 77:18) в Деня на приготвянето му "за благославяне на човечеството. Все още обаче само светиите могат да видят, само мъдрите с небесна мъдрост могат да разберат това, защото "Божии тайни са с онези, които му се боят и завета си ще им открие." (Псалом 25:14) Да благодарим на Бога, че докато обикновенното знание нараствало, той също уредил нуждата чедата му да бъдат "плодоности в знание за Господа" и приемане плановите му. Чрез приемане на Словото и плановите му, можем да различим и се противопоставим на празните философии и глупави традиции на хора, което противоречи на Божието Слово.

Библейския разказ за сътворението на човека е, че Бог го сътворил съвършен и праведен по своя земен образ, че човека направил различни изобретения и се осквернил. (Битие 1:27; Римляни 5:12; Еклесиастис 7:29) Тъй като цялата човешка раса била съставена от грешници, тя не можела да си помогне сама и никой по никакъв начин не можел да изкупи брата си или да даде на Бога откуп за него. (Псалом 49:7,15) Бог в състрадание и любов към творенията си предвидил нящо, а именно, че Божият Син станал човек и платил на Бога Изкупителната цена за чо-

века. Като награда за тази жертва, с оглед завършване Великото дело на умилюстивението той бил превъзвишен до божественно естество. В определеното време той ще възстанови човешката раса в първоначалното и съвършенство и всяко притежавано тогава благословение. Тези неща са ясно учени от Писанията от началото до края им и са право противоположни на Еволюционната теория, или "брътвежите на така наречената наука," които са в силен и непримирим конфликт с Божието Слово.